

DEBAT OBERT “QUIN COAC VOLS?”

**Promogut pels arquitectes assistents a l'acte d'inauguració de
l'Exposició AJAC VI, el 26 de Novembre de 2008.**

**Recolçat per totes les agrupacions del COAC: AADIPA, AASAP,
AAUC, AEPFC, AJAC, AUS.**

Índex dels continguts:

Context del debat “Quin COAC vols?”pàgina 3

Editorial de l’Ajac, 26 de Novembre 2008. Text amb el que es va obrir el debat.....pàgina 4-6

Ressenya del debat realitzat el 26 Novembre del 2008. Dins l’acte d’inauguració de l’Exposició AJAC VI.....pàgina 7-10

Aportacions dels arquitectes al debat obert “Quin COAC vols?”
Introduïdes fins el 24 de febrer de 2009.....pàgina 11-30

Fòrum de Debat Obert-Quin COAC vols?

Aquest debat neix de la convocatòria que va fer l'AJAC (Agrupació de Joves Arquitectes) el dia 26 de novembre. Aprofitant l'acte d'inauguració de l'Exposició AJAC VI Premi Joves Arquitectes, es va organitzar el debat "en crisi?¿" El debat es va iniciar amb el documental AJAC VI, gravat amb les intervencions d'alguns dels arquitectes premiats sobre aquest tema. Seguidament es va llegir l'editorial de l'AJAC, text on l'agrupació reflecteix

Essent convidats tots els presidents de les agrupacions d'arquitectes, vinculades al COAC (Col·legi d'Arquitectes de Catalunya), tots els arquitectes i la societat en general.

Un dels temes que es van posar sobre la taula, és la voluntat d'aquest fòrum de debat: "**Quin COAC vols?**" Enfront aquest tema, les més de 50 persones que es van trobar aquest dia, van acordar obrir un debat públic en el que tots els arquitectes estan convidats a participar.

Adreça del fòrum de debat obert : <http://quincoacvols.wordpress.com/>

Editorial de l'Ajac

Text amb el que es va obrir el debat del 26 de Novembre 2008.

26 inauguració **EXPOSICIÓ AJAC VI**
NOVEMBRE **DEBAT** sobre l'estat de la qüestió:
“en crisi;?”
a les 20h sala d'actes del COAC, plaza Nova 5, Barcelona
AJAC_Agrupació Joves Arquitectes de Catalunya

L'AJAC entén els moments de crisi actual, i s'hi adapta. Austeritat i autogestió seran, ara encara més, el model a seguir per part de l'agrupació.

L'AJAC és l'agrupació de joves arquitectes de Catalunya que neix l'any 1993, vinculada al Col·legi. Des del seu inici pretén ser el marc de referència, obert, per estimular als joves en el camp arquitectònic, professional i cultural. Es proposa com la plataforma dels joves arquitectes per escoltar i fer-se escoltar. L'AJAC es crea dins el marc del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC), amb la voluntat d'estar-hi vinculats i donar veu als joves.

Entenem el Col·legi com la casa de tots els arquitectes de Catalunya, en qualsevol de les seves formes d'exercir la professió. Creiem que el COAC ha de servir de punt de trobada, ha de generar debat i sobretot ha de dedicar-se, entre d'altres aspectes, a la defensa dels valors d'aquesta professió. També té un paper important envers la Societat, a la que ens devem com a professionals i que veu el COAC com a representant i portaveu dels arquitectes.

Per la complexitat de la gestió d'un col·lectiu tan gran i heterogeni, el Col·legi ha comptat moltes vegades amb la col·laboració de les Agrupacions. D'aquesta manera, molts dels col·legiats que han estat inicialment membres d'alguna

Agrupació s'han sentit, posteriorment, més propers al Col·legi, i hi han pogut participar, debatre i sentir-s'hi realment vinculats.

El COAC, ens ha comunicat que a partir d'ara, no donarà més suport econòmic a les Agrupacions. Les raons per prendre aquesta decisió són diverses. Per una banda, la situació de crisi financera, immobiliària i econòmica. Per una altra, l'AJAC entén que no és prioritari pel Col·legi disposar d'aquestes agrupacions; alguna, com la dels Joves Arquitectes, amb veus discordants i debats oberts en el sí del COAC.

Entenem que cal adaptar-se a la nova situació d'austeritat. Això, però, no pot ser una excusa per reconduir la gestió d'una "associació", com és també el Col·legi d'arquitectes, cap al mercantilisme. El COAC no és una empresa, i no ha d'actuar com a tal. La seva finalitat és donar servei als seus col·legiats, als seus associats, entre els que es troben una gran quantitat de joves. Evidentment, en aquesta època difícil, caldrà ajustar-se a la conjuntura, però no s'ha de perdre el nord ni la tasca principal del col·legi i les seves agrupacions.

Des de l'AJAC pensem que la nova estructura proposada no s'ajusta a les necessitats del col·lectiu. L'Agrupació dels Joves Arquitectes creu que ha de seguir, d'alguna manera, vinculada al COAC; amb recursos per seguir desenvolupant projectes i accions que defensin els interessos dels joves arquitectes (en l'àmbit del desenvolupament de la professió i la promoció professional), fomentant i aprofundint les relacions, els contactes i els intercanvis amb altres Agrupacions de Joves Arquitectes i col·lectius relacionats, tant a nivell nacional com internacional. L'opinió dels Joves Arquitectes és important, i en aquest sentit, l'AJAC, ha esdevingut una plataforma per ser escoltats al COAC.

Les activitats previstes per l'ajac en el proper 2009, majoritàriament giren entorn el premi AJAC VI, iniciat i convocat aquest any 2008. El Cicle d'INEXPERIÈNCIES, és el cicle de tertúlies que s'iniciarà al gener, i fins el mes d'abril donarà l'oportunitat als premiats AJAC a parlar en un context informal dins el COAC. Es publicarà el llibre AJAC VI premi joves arquitectes, a mitjans del 2009. Es

prosseguirà amb la itinerància de l'exposició AJAC VI. A més a més, des d'aquest setembre l'AJAC ha reprès la seva participació en el projecte internacional Wonderland, que promou una xarxa d'agrupacions de joves arquitectes a nivell europeu, on l'AJCAC fa de coordinadora de l'equip espanyol i va proposar a 10 equips d'arquitectes. Aquests són alguns seleccionats d'anteriors edicions dels premis AJAC, i participaran d'aquest punt de trobada i de les seves activitats. L'AJAC com a coordinadora ha d'organitzar un workshop, acollir una exposició derivada d'aquests i iniciar el treball per promoure un simposi internacional de Wonderland a Barcelona el 2010.

L'AJAC no deixarà de fer totes aquestes activitats, però el col·legi deixarà de donar-hi suport econòmic. Amb aquesta estratègia s'està deixant als joves arquitectes sense gaires possibilitats de tenir veu dins el COAC. I complica l'existència de l'AJAC donada la seva petita infraestructura.

Us proposem el debat que l'AJAC es planteja davant aquest canvi:

- Que pot aportar l'ajac al COAC?
- Està en crisi l'arquitectura? Està en crisi el model d'agrupació del col·lectiu d'arquitectes? està en crisi la cultura? Cal replantejar l'ajac?

Ressenya del debat realitzat el 26 Novembre del 2008.

Dins l'acte d'inauguració de l'Exposició AJAC VI.

El dia 26 de novembre de 2008, es va celebrar la **Inauguració de l'exposició dels Premis Ajac VI** a la Sala d'actes del Col·legi d'arquitectes de Catalunya. Va comptar amb la presència de l'arquitecte Toni Solanas, que ha estat membre del jurat d'aquesta edició dels Premis. I va excusar la seva presència el Lluís Comerón, President de la Demarcació de Barcelona del COAC, per raons de salut. Durant l'acte es va projectar el **documental Ajac VI**, que forma part de l'exposició i que pretén ser l'observatori de les opinions dels joves arquitectes per deixar constància de la situació de l'arquitectura en cada edició del premi. Aquest recull les opinions d'alguns dels premiats en aquesta edició sobre les preguntes:

- L'arquitectura , està en crisi? Hi ha noves reflexions? Es posen en dubte paràmetres en els que fins ara s'han basat el projectes?
- El despatx d'arquitectura, està en crisi? Hi ha una reformulació dels seus serveis (relació arquitecte-client) i la seva organització i gestió interna?
- L'arquitecte, està en crisi? Quin pot ser el seu rol en el món actual? Com pot aspirar a ser un element participatiu dels nous reptes i solucions socials?

Aquest documental junt amb el text llegit per l'AJAC, l'editorial del mes de novembre, va servir per obrir el debat i posar temes sobre la taula. Al debat van participar els representats de les 6 Agrupacions del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya:

Toni Solanas - President de l'Agrupació Arquitectura i Sostenibilitat

Josep Mª Vilanova - President de l'Agrupació d'Arquitectes Urbanistes de Catalunya

Josep Mª Dedeu - President de l'Agrupació al Servei de l'Administració Pública

Glòria Bassegoda - Secretària de l'Agrupació d'Arquitectes per a la Defensa i la Intervenció en el Patrimoni Arquitectònic

Pere González Nebreda - President de l'Agrupació d'Experts Perits i Forenses de Catalunya

Iris Moyés - Presidenta de l'Agrupació de Joves Arquitectes de Catalunya
L'editorial de l'AJAC, que trobareu penjada al en aquest blog, planteja públicament les reflexions que fa la seva Junta i pregunta: - **¿Que pot apartar l'Ajax al COAC? - ¿Està en crisi l'arquitectura? - ¿Està en crisi el model d'agrupació del col·lectiu d'arquitectes? - ¿Està en crisi la cultura? - ¿Cal replantejar l'Ajax?**

Aquí recollim algunes de les respostes a les qüestions plantejades en el documental i el text de l'Ajax, per part dels Presidents de les altres Agrupacions:

Toni Solanas:

- La crisi més important que ens afecta als arquitectes ara és l'atur.
- Es planteja si en un moment de crisi naixerà la solidaritat col·lectiva? Igual que va néixer la Hermandad Nacional de Arquitectos de Espanya o la Cooperativa Jordi Capell?
- Cal que busquem més formes d'exercici de l'arquitecte, nous clients i noves maneres de treballar.

Josep Mª Vilanova:

- Remarca que tots els membres de les Agrupacions i de les seves Juntes són totalment voluntaris.
- Comenta que vindran grans canvis impulsats pel final del visat obligatori.
- Com a sortida professional, no ens ha de fer por l'urbanisme. L'urbanista és un arquitecte que projecte des del inici del procés de construir.
- Cal que les escoles d'arquitectura i el COAC no abandonin l'urbanisme, i que no separin els arquitectes dels urbanistes.
- Anima als joves arquitectes a seguir endavant amb l'AJAC dins el COAC, que cal i ofereix el suport i col·laboració de l'AAUC a l'Ajax.

Glòria Bassegoda:

- Veient el documental, respon que davant la crisi els micro despatxos dels joves arquitectes són els que millor s'adaptaran i sobreviuran.

Josep Mª Dedeu:

- Creu que cal encara una altra Agrupació d'arquitectes dins el COAC, la dels Arquitectes Parlamentaris. Perquè cal que tinguem representació en la Societat. La Societat actual està totalment mercantilitzada.

Pere González Nebreda:

- Destaca que els arquitectes estem acostumats a navegar amb la crisi.

- Que cal avançar-se als canvis, i veure les oportunitats.

- I respon a les preguntes de l'Ajac:

¿Que pot apartar l'Ajac al COAC? - Tot. És el futur del Col·legi.

¿Està en crisi l'arquitectura? - Quan no ha estat en crisi l'arquitectura?

¿Està en crisi el model d'agrupació del col·lectiu d'arquitectes? - Totalment, és ja un dinosaure.

¿Està en crisi la cultura? -hi ha cultura sense crisi?seria la cultura sense

¿Cal replantejar l'Ajac? - ens anima a reforçar-la i tirar endavant, és el futur

S'obre el torn a tot el públic de la sala, i el debat flueix entre els més de 50 assistents. Surten reflexions i propostes que intentem recollir aquí:

- Manca informació de l'existència de les Agrupacions des del COAC. Falla la Comunicació del COAC. No es veuen les agrupacions per part dels que no estan agrupats.

- Els arquitectes en les últimes èpoques ens hem preocupat únicament de cobrar i prou. Es tractava de buscar-te la vida, hem estat molt egoistes i poc solidaris.

- El visat no serveix, està hipertrofiat. El COAC mira que tinguis certs fulls i et fa pagar 6.000 euros! Preferim pagar a l'ajuntament una mica més, que és qui realment s'ho mira, et respon i és qui et garanteix un control, bo per altra banda. Però no pagar un impost revolucionari.

- Cal que els arquitectes s'obrin a altres camps. Podem ser millors que altres professions en molts camps que ara estan agafant altres professions.

- El COAC hauria d'investigar nous camins professionals per als arquitectes.

- La visió global és important! Com en el renaixement. Aquest és l'any de celebració dels 500 anys del naixement de Palladio, aprenem d'aquella visió.

- És indigne el silenci de les Escoles d'Arquitectura, no fan debat.

- La visió que es té del COAC és que només ens cobra, i es preocupa de guanyar diners.
- Es planteja obertament; què ens interessa del Col·legi? Aquest ha de ser un nucli de debat públic, seriós, que abordi els problemes de la societat.
- Cal que proposem quina hauria de ser la nova visió del Col·legi. I surt la iniciativa de publicar el que s'ha dit en aquest fòrum, i continuar el debat. S'emplaça a L'Ajac a que iniciï aquest debat en un fòrum virtual i si cal en una propera trobada com aquesta.
- Cal llibertat, imaginació i debat!

A mode de resum i cloenda d'aquest debat es va acordar crear un fòrum de debat obert sobre un dels temes més rellevants tractats "Quin COAC vols?"

Aportacions dels arquitectes al debat obert “Quin COAC vols?”

Del 28 de novembre de 2008 al 4 de març de 2009.

Tot i que el fòrum resta obert a les aportacions dels arquitectes encara, a data 4 de març de 2009 es tanca el resum aquí realitzat. En aquest període de temps comprès des del 28 de novembre de 2008 fins el 4 de març de 2009 el fòrum compta amb 33 aportacions personals i individuals al debat i 1396 visites.

El fòrum es va obrir com un espai lliure, on la llibertat d'expressió és la base, cap agrupació es fa responsable dels comentaris adjuntats al fòrum.

Aquí s'adjunten totes les aportacions, respectant completament el seu text íntegre. Es poden consultar a l'adreça del fòrum de debat: <http://quincoacvols.wordpress.com/>

Fancesc Romaní said, on Novembre 28th, 2008

Penso que és necessari un coac més pràctic. Com?

1. Ampliant els serveis que tenen més èxit i que estan més saturats (Oct, Concursos...)
2. Creant un centre d'informació telefònic que resolgui tots els dubtes amb rapidesa i eficàcia.
3. Donar més suport als arquitectes que estan començant, destinant-los projectes periòdicament.
4. Concursos nets i oberts totalment a tots els arquitectes, sense cap mena de condició econòmica i de curriculum que talli la participació a qualsevol arquitecte amb ganes de concursar.
5. Incorporar més les activitats del Coac als cicles culturals de la ciutat i del país.

Maribel Requena Barbellido said, on Novembre 28th, 2008

Hola a todos! Pertenezco al Colegio de arquitectos de Alicante, y me gustaria decir que todo lo que se habló ayer en el debate me produjo una gran sorpresa, nuestro pequeño colegio es mayoritariamente de arquitectos jóvenes, y nuestra voz se hace escuchar, es mas, somos decisivos en cuanto a cambios de presidencias, etc...se generan muchas conferencias, debates, y hay una excelente relación con la Universidad ,las conferencias suelen estar abarrotadas de estudiantes de arquitectura...por lo que el paso de la escuela a la profesión es bastante natural... De ninguna manera se entiende al COACV como un ente estancado recaudador de nuestros proyectos...Es por ello que me sorprende lo que se comentó sinceramente pensaba que tendria que ser un orgullo pertenecer a vuestro colegio y que la voz de los arquitectos jóvenes catalanes sería decisiva, pero ya veo que no,... desde fuera se ve de otra manera y creo que desde el Ajac estais haciendo una labor indiscutible para dar voz a la gente joven y sobre todo encontrar armas para revolucionar vuestro colegio y que verdaderamente os sea útil, la manera es renovar y encontrar la ilusion y entusiasmo perdido, ya que es un organismo que realmente puede servir para cambiar muchas cosas, no solamente para recaudar.Os animo a seguir vuestra lucha y espero que en el futuro sea un orgullo para vosotros pertenecer a vuestro Colegio. Mucha suerte y ánimo! juntos podeis conseguir cambiar las cosas.....

Vicenç Brossa said, on Novembre 28th, 2008

M'encanta l'aportació de la companya Maribel, d'Alacant, s'hi nota la frescor i l'entusiasme de les coses que s'estrenen...

Pot ser sí que, essencialment, es tracta d'aixó, de que el nostre CoAC fa massa sentor de resclossit.

Pels que no em coneixeu, o sigui la majoría, sapigueu que ja no em puc comptar, per edat, entre els novells: He estat present en dotzenes i dotzenes d'assemblees, de curssos, de col.loquis, de reunions, he assessorat i/o dirigit serveis professionals del propi col.legi, he ajudat a posar en marxa una delegació, he

participat en campanyes per protegir el patrimoni, he organitzat trobades, conferències i seminaris. A voltes he fet, en soc conscient, de pallaso.

No obstant encara no em dono per cansat. Hi torno i, si em deixen, hi tornarè.

Hi ha però una cosa que m'amoïna, i molt: es la quantitat de joves que, any rera any, es llicencien a l'Escola d'Arquitectura i després ni s'acosten al col.legi

No crec que sigui per "culpa" d'ells, mes aviat al contrari....

El CoAC es, crec, massa màquina i poc col.legi.

Massa normes i pocs objectius.

Massa institució i poca visió de la realitat

Massa eslogans i poca xixa

Massa patums i poca reflexió sobre el demà

Massa cadira i poc interès per l'arquitecte del carrer.

Massa melic i poc mirar alló que ens envolta

Massa masses, i molt poc

No obstant si algú es disposat a fer la revolució imprescindible, que tingui sisplau, dins de la urgència, la paciència de mirar tot alló que, a voltes, es feu de possible i veurà que va ser molt i que val la pena pendren exemple... No ens passi que volguem reinventar, de nou, la pòlvora.

Ignasi. arquitecte emprenyat! said, on Novembre 29th, 2008

En aquest món de "sálvese quien pueda" tampoc demano un Coac superactiu, amb més relació amb la Universitat, blaa... i tot el que es va dir a el passat dimecres que m'encantaria; però crec que primer s'han de resoldre uns mínims:

Només demano un Coac més eficient i menys despilfarrador, té mil departaments però el col.legiat no s'en beneficia, a sobre ens treuràn seus i haurem de fer cua a la Catedral com fa 10 anys. Semblen funcionaris, només veig gent pululant als departaments i et preguntes cal tot això?

Sobretot un Coac que DEFENSI ELS NOSTRES DRETS, em refereixo al gol que ens han marcat amb el CTE, i l'excés de decrets de tota mena que l'únic que seveixen és per passar expedient, desanimar el promotor, endarrerir les coses.....

1. ens han tallat les ales per projectar res, ara semblen enginyers quadriculats.

2. ja tenen CAP DE TURC en cas de judici, com que som els únics que paguem seguro.

en canvi, qualsevol es compra una carretilla i una paleta i ja és constructor! quina VERGONYA DE PAÍS!, mentre els nostres projectes són tomachos que ningú es llegeix el que executa l'obra no parla ni el teu idioma! si es que no tenen ni ordinador per fer un plà de seguretat! que els estem fent els tècnics com a favor. En comptes de controlar que el que executa tingui un mínim de coneixements, ens han posat més penes de mort i la gent que ens representa mirant cap a un altre lloc!

3. ens han convertit en uns buròcrates!

4. ha arribat un punt de normativització tan gran que ni les pròpies administracions saben què s'ha de fer! el problema és que per menys del canto d'un duro vas a judici i aquí ningú vol responsabilitats, ni pendre decisions, tots a cobrir-nos les espatlles!

A COBRAR I CAPS DE SETMANA I POSTES DE SOL!

Pilar Garcia-Almirall said, on Novembre 29th, 2008

L'arquitecte viu una situació crítica, com altres professionals, el sector immobiliari (i de la construcció) son al centre del terrabastall econòmic i financer. Potser es un bon moment per reflexionar, per cercar noves oportunitats, de posar a prova les nostres habilitats i capacitats per redefinir, si cal, el nostre camp professional.

Assumir nous rols professionals, de responsabilitat en la direcció i gestió empresarial, en el càlcul d'estructures, la gestió de la promoció i millora del patrimoni construït. La preocupació pel medi ambient, com urbanista que realitza estudis d'impacte ambiental, o com a responsable de l'edificació que te cura de les exigències creixents d'adequació. Un bon gestor en el control del finançament de l'urbanisme, el procés de producció d'habitatge social, l'optimització dels limitats recursos en l'edificació. Un gran creatiu per la recerca i la innovació de nous materials, el disseny mes sostenible, l'estalvi energètic, la incorporació de tecnologies al procés de treball...

En Col•legi i les Escoles d'Arquitectura han de recopilar i donar visibilitat a tots els perfils professionals, orientar els canvis en l'organització professional. Assumir una posició més crítica, més propera i compromesa amb la societat del carrer, especialment davant d'algunes arquitectures o actuacions "singulars" fora de mida. Activar els valors dels arquitectes implicats en la transformació social, aquells que van fer història simplement posant la inquietud i el talent al servei de fer les ciutats més agradables, afegir salubritat i dotacions a les barriades, escoles lluminoses, hospitals alegres, parcs i places atractives i confortables per tots i totes.

En aquesta qüestió els joves hi teniu molt a fer !

Oriol said, on Novembre 30th, 2008

Més enllà del debat sobre el futur de la professió i la situació actual dels arquitectes, que alguns apunteu i que seria un altre debat, crec que l'objectiu d'aquest fòrum és el de valorar quin col.legi volem.

I aquest és el col.legi que a mi m'agradaria:

1. DE PORTES ENFORA. Un col.legi que assumeixi un paper destacat en la societat civil. Que aposti per un discurs clar i decidit davant de la societat i els governants. Que presenti i expliqui el paper de l'arquitectura i dels arquitectes. Que defensi i promogui un urbanisme responsable, equilibrat i sostenible. Que aposti per reivindicar el dret de l'habitatge i l'arquitectura de qualitat al servei de les persones, enfront l'arquitectura mercantil i servil al servei de l'especulació. Que no només parli de xifres...

2. DE PORTES ENDINS. Un col.legi que recuperi els col.legiats. Tots som i fem el col.legi, els que dirigeixen la casa i els que no ho fan. Ara molts col.legiats no se senten hostes d'aquesta casa, que els hi és hostil i estranya. Cal fer que el col.legi sigui una casa oberta on tothom se senti part implicada, peça útil. Fugir de l'esquema de 'caixa recaptadora' per construir un ens culturalment actiu i representatiu de tota la massa social, on tothom trobi els camins i les eines per explicar i aprendre dels altres companys.

Joan said, on Novembre 30th, 2008

El COAC hauria d'adonar-se que, avui en dia (i des de ja fa molt de temps!), ser arquitecte no vol dir, en la majoria de casos, tenir el teu propi despatx, sinó treballar per a algú altre.

I... qui defensa aquests arquitectes sense despatx propi, però "obligats" a treballar per a algú altre com a autònoms i, per tant, sense contracte, sense cap mena de seguretat laboral, sense possibilitat de cobrar l'atur,...?

El COAC no, està clar, perquè està governat per i per a unes elits, les quals sempre defensaran els seus propis beneficis i les enormes plusvàlues que els generen els treballadors que mantenen explotats als seus propis despatxos.

Aleix said, on Desembre 1st, 2008

És penós que el Col.legi no faci res enfront els concursos que premien la reducció d'honoraris. S'hauria de negar a publicar-los. Quin sentit té que tots els col•legis d'arquitectes d'Espanya es posin d'acord per fer un document comú per donar resposta i exemples al CTE, i el nostre col•legi sempre va per independent, (la unió fa la força), i molts cops fem projectes fora de Catalunya, per tant no serveix de res la documentació del nostre col.legi.

Com pot ser que el visat sigui un impost revolucionari per recaptar fons, i no un segell de qualitat. El visat no te cap valor als ajuntament (funcionari: el colegio lo visa todo!).

Perquè el col.legi no defensa la situació laboral dels arquitectes joves i ha permès arribar a la situació actual.

La direcció del col.legi segueix estancada en una època que no reflexa la realitat actual i governat per arquitectes ben posicionats i consagrats amb un fort volum de treball que no tenen una percepció real de la situació laboral actual.

Jorge said, on Desembre 2nd, 2008

La sensación que tenemos los arquitectos más jóvenes de los respectivos colegios de arquitectos (no pertenezco al COAC) no es muy diferente. Si bien estoy de

acuerdo en muchas de las opiniones aquí vertidas (una felicitación a los promotores de este foro) me permito recordar que es precisamente responsabilidad nuestra, porque el colegio es una asociación nuestra, definir qué es y qué no, y por tanto qué es lo que debe ser en el futuro el colegio, en todos sus niveles posibles.

Estoy completamente de acuerdo en la burocratización de los colegios, como meros selladores sin un control ni real ni eficaz de los proyectos. Pero también me gustaría recordar que, si no actuamos, no estará lejos el tiempo en el que el visado dependerá de empresas aseguradoras, con certeza privadas, a las que la arquitectura les interesará todavía menos. Esta situación, insisto, bastante probable si no reorientamos a tiempo la labor de control que deberían ejercer los colegios, seguro que a muchos no nos gusta tanto...defenderemos entonces a los colegios?

Mireia said, on Desembre 2nd, 2008

ARA ES EL MOMENT de canvia el COAC

S'estan elaborant nous estatuts on hi ha per primera vegada la paraula "dissolució del Col·legi" i les Agrupacions ja no podran tenir un representant a l'Assemblea General,

El pròxim 18 de desembre hi ha assemblea, on els col·legiats tots, poden parlar i veure en les mans d'qui esta el col·legi. Parlar virtualment esta molt be pero ajudar a canviar el que no ens agrada val la pena feu l'esforç i llegiu la modificació d'estatus plantejada. mireu el pressupost que per molta crisis, encara hi han dinners a repartir.

Enllaç nous estatuts

https://www.coac.net/privat/cat/estatuts/AGE251108_modif_Estatuts-color_vermell.pdf

Natalia Manzanás said, on Desembre 9th, 2008

En el buen funcionamiento de una empresa está la empatía con sus colaboradores, y eso es lo que somos si ponemos

nombre y apellidos tanto a nuestros comentarios como a los puntos exactos donde el Colegio no está dandonos el soporte adecuado. Con lo cual el primer punto que quiero aclarar es precisamente el ser consciente y consecuente con los requerimientos. Temas concretos que no han funcionado es en primer lugar el no poder recoger firmas en el hall de entrada, para la elaboración de una queja conjunta en nuestro propio Colegio y forzarnos a realizar nuestras quejas de forma individualizada con entrada en registro.

Que se fomente el tema de la accesibilidad y ni siquiera dejen un espacio proyectado para aparcar una simple bicicleta porque éste se considera un vehículo.

Que las consultas a la asesoría fiscal sean inexactas porque han hecho un convenio con una empresa y allí han puesto a una persona no cualificada con pocos años de experiencia.

Que igualmente no se impartan conferencias sobre cómo protegernos frente a las nuevas respuestas jurídicas en nuestra profesión, y a eso me refiero a publicar una fe de erratas típicas de los arquitectos, para poder cubrirnos las espaldas. A poder opinar anualmente qué servicios han funcionado bien y qué personas están siendo eficaces.

A que se realicen fichas técnicas de cumplimientos mínimos en función de la tipología del proyecto y sus particularidades.

De que sea obligatorio el que un arquitecto que trabaje en un Ayuntamiento esté colegiado y se le aplique el comité de disciplina igual que a cualquier colegiado.

Que igualmente sea el Colegio el que regule qué tipos de documentos se han de presentar para cada tipología de proyecto, y no sea el técnico del Ayuntamiento quien tenga que aplicar su juicio o su interpretación de las normas.

Regularización de los documentos administrativos entre los Ayuntamientos.

Que la OCT sea más exhaustiva y profesional a la hora de una consultoría, ya que en muchos casos es ambigua.

Que los cursos de la Escuela Sert sean más prácticos y docentes, también que todo lo proyectado se presente en formato digital y no estaría mal que pudiéramos trabajar con nuestros portátiles.

Que no hayan despidos en servicios como visados donde nunca están puestos al día y siempre hay que esperar para obtener los servicios.

Que en la oficina de Arquitectos sin Fronteras se encuentre una persona permanentemente para atender los buenos impulsos de algún que otro compañero que ha visto frustradas sus buenas intenciones tras dos semanas sin respuestas.

Que el hecho de hacerte simpatizante del Colegio, no sea sólo el hecho de colaborar económicamente, sino que te llegue la formación y publicidad, incluso programas pilotos para que se empiece a familiarizar con el Colegio.

Que nos asesoren externamente al departamento de ASEMAS sobre las distintas opciones del seguro y que significa cada una de ellas, sin tenerlo que descubrir tras un juicio porque no somos abogados.

Que el hecho de que una asociación del Colegio quiera subir su cuota voluntariamente - con el beneplácito de sus socios para poder ejecutar mejor sus fines, no conlleve una pérdida de su colecta porque el Colegio se asigne un % sobre ésta.

A pesar de todo esto, he de comentar que el Colegio o más bien los funcionarios que en él trabajan, cuando hay un problema importante a nivel profesional, responden de forma ágil y eficiente, y con ello implica a todos los departamentos.

Recaudar hay que recaudar, pero en época de crisis el cinturón ha de ser para todos.

Àgata said, on Desembre 9th, 2008

1.Vull un COAC INCLOENT que entengui que TOTS els arquitectes, des dels que tenen grans despatxos fins als que treballen per ells, en són part i se'ls ha de defensar de la mateixa manera.

2.Vull un COAC DEMOCRÀTIC, que permeti i fomenti el debat i la participació.

3.Vull un COAC FÀCIL, que tingui la voluntat d'ajudar als arquitectes i no només de posar traves burocràtiques

4.Vull un COAC FLEXIBLE, capaç d'adaptar-se als canvis de l'entorn amb eficàcia, on no hi hagi lloc per gent

“aposentada”

5.Vull un COAC ÚTIL, que promogui accions reals per millorar la professió i sigui així capaç d'engrescar a tots als

col·legiats a participar-hi activament.

6.Vull un COAC CAPAÇ, que ens ajudi a garantir la idoneïtat tècnica dels nostres projectes i així tornar a situar la nostra professió en el lloc que li pertoca.

7.Vull un COAC COMPETENT, que pugui defensar els nostres drets davant de l'Administració Pública i del Poder Judicial.

8.Vull un COAC POTENT, que tingui prou força i actitud crítica per servir de contrapunt a la visió mercantilista del món que lliura el desenvolupament urbà als valors econòmics immediats del mercat, que pugui assumir un paper destacat en les reivindicacions de la ciutadania.

9.Vull un COAC SENSIBLE que promogui una arquitectura i un urbanisme amb voluntat social, de respecte per la memòria històrica i el patrimoni cultural, sostenible.

10.Vull un COAC PROPER, que reconciliï la nostra professió amb la gent del carrer, que mostri la nostra voluntat de servei a les persones (que sí que hi és, al menys en la major part de nosaltres)...i finalment, hagués volgut un COAC PREVISOR, capaç d'anticipar-se mínimament a aquesta crisi, que hagués començat a adoptar mesures al respecte molt abans i no ara “a corre-cuita”.

Txell said, on Desembre 10th, 2008

Vull un COAC que inverteixi en formació, però una formació GRATUÏTA. Ara, amb la crisi, els més jove segurament tindrem menys feina i podem disposar de més temps per a formar-nos, però el que no és lògic és que hàgim de pagar un diner per cada nou curs, quan el col·legi porta invertint en actes, exposicions magnífiques, conferències magistrals, marqueting i promoció a l'orient, etc, etc, etc... sense haver previst que el futur estava en la bona formació dels nous col·legiats i actualment això és primordial. Com a mínim això de “curs gratuït per a

col.legiats amb menys de 2 ó 3 anys de col.legiació” que s’allargui una mica no? perquè estic intuïnt que amb l’Escola Sert el que es pretén obtenir, més que res, és una bona font d’ingressos i això no m’agrada gens!

Pilar said, on Desembre 10th, 2008

El gran deute que manté el COAC és la difusió de l’arquitectura i la figura de l’arquitecte contemporani a la societat actual.

L’arquitecte no és un INDIVIDU GLAMURÓS quan som un conegut ni una MINYONA quan són contractats. Gran part de la societat creu que som uns “snobs” que cobrem molt i sabem poc.

I és que és cert (malgrat que hi hagi a qui no li agradi) que ARQUITECTE = ENGINYER D’EDIFICACIÓ. Des de

l’antiguitat els tractats d’arquitectura han estat tractats de tècniques de construcció i, en canvi, hi ha una mancança

generalitzada de coneixements tècnics per part de molts de nosaltres, sobretot per part d’aquells que tenim menys oportunitat de feina.

Així el COAC ha de cobrir dues àrees al servei de l’arquitecte:

1. Cursos de formació que omplin els grandíssims vuits que deixa la formació universitària i possibilitin diferents especialitzacions. (Res de gratuïts (no han de pagar tots perquè recollin alguns), però tampoc s’ha de fer negoci de la necessitat, preus assequibles a totes les butxaques)

2. Re-educació de la societat sobre el professional que es dedica a l’arquitectura. I sobre la necessitat de l’arquitectura com a context cultural d’una societat. (Molts promotors de costa no en tenen ni idea de què és això i es pensen que és qüestió d’aplicar el seu gust personal).

Alfred Mühlbacher said, on Desembre 15th, 2008

Quiero un COAC de todos los arquitectos, en el que estemos todos juntos y no nos apuñalemos entre nosotros, por lo que creo que la única solución es la

existencia de una tarifa mínima y oblicatoria para la realización de los trabajos encargados.

No nos tenemos que hacer la competencia entre nosotros sino certificar una calidad de trabajo mínima que solo se puede conseguir si se tiene unos honorarios mínimos y obligatorios para todos los arquitectos. En estos momentos de crisis tenemos que luchar por lo que verdaderamente valemos ya que somos quien más responsabilidad tenemos en la obra y quien posiblemente menos cobremos. Saludos a todos.

Xraul said, on Desembre 15th, 2008

M'agradaria un coac:

-que en èpoques de crisis controli la transparència dels concursos i controli als municipis i institucions

-que en èpoques de crisis no puji el modul base un 18% = 18%+ despeses arquitectes

-que en èpoques de crisis defensi als arquitectes joves.

-que en èpoques de crisis no segueixi gastant recursos i diners en activitats que a poc interesen.

-que en èpoques de crisis no redueixi els serveis sino que els ampli-hi.

-que en èpoques de crisis en definitiva no plantegui un sistema de mesures anti-crisis pròpi com molt detalladament ens informen en l'INDE

I quines mesures anti-crisis podem aplicar nosaltres?

Sort!

David Lorente said, on Desembre 16th, 2008

Jo veig un COAC voluntari, oferint serveis a l'arquitecte, demés professionals i empreses que permetessin la seva pròpia financiació, sense recórrer a l'obligatorietat de col·legiació o de visat.

Veig el COAC suficientment preparat com per donar aquest salt de qualitat.

Valentina Maini said, on Desembre 16th, 2008

Sigo reflexión de Agata con propuestas:

para un COAC INCLOENT, DEMOCRÀTIC, FÀCIL, FLEXIBLE: herramienta > INTERNET: Una web participativa (2.0), transparente (documentos al alcance, votaciones on line....), clara (multiplataforma, abierta), actualizada (posibilidad de colgar info fácil) La web es una ventana, el COAC puede dar ejemplo!

para un COAC POTENT: en cuanto baje la fuerza economica hay que mantener/aumentar fuerza social, esto me parece posible solo en el momento en que el Coac se trasforma en caja de resonancia del papel del arquitecto en la sociedad..que todavia es relevante politicamente y economicamente. Fomentar DEBATE entre arquitectos y entre arquitectos y la sociedad

para un COAC SENSIBLE i PROPER: me parece que precisamente la crisis trasforma en estratégicas estas actitudes....un Coac lejano de la realidad y de los retos de nuestra sociedad....y ya sin “poder” del visado es absolutamente irrelevante.

Este foro es un excelente evento! sigamos! Propongamos! la Crisis ayuda. No se si las tarifas únicas son una solución para evitar la competencia “desleal, es un tema muy relevante y espinoso (empresas deslocalizadas-arquitectos también). Me parece interesante que el Coac intervenga en establecer criterios que permitan desarrollar el trabajo en condiciones humanas y de calidad más allá del tema monetario. Hay mucho trabajo a hacer!

Me encantaría:

un COAC donde se debata el modelo de producción actual de la arquitectura y que ponga fin al “silencio corporativo” que merma la crítica constructiva. un COAC que participe y promueva el debate ciudadano sobre proyectos que se realizan en nuestro territorio. (concursosparticipación-normativa)

Un Coac plural ciertamente, pero que se moje que salga a la calle.

un COAC que ofreciera en su web info técnica valorada y análisis crítica abierta de temas actuales.

un Coac que transmetiera las experiencias con asemas, que ayudara colectivamente a conocer los “peligros” de la profesión más allá de las llamadas individuales a Asemas o Asesoría Jurídica.

ESTE COAC LO PODEMOS HACER NOSOTROS! NO?

Pep Sala said, on Desembre 17th, 2008

Per mí hi ha massa col.legi: em dona la sensació que és una institució estancada en els anys dels privilegis i que no s'adapta a les noves maneres d'exercir (rehabilitacions, reparacions, petits projectes d'urbanització)

El funcionament del visat, la burocràcia i alguns tractes demostren això.

Sembla que només existeixen els edificis d'habitatge i plans parcials, i així ens va. La única defensa de la nostra professió i sobretot de la raó de ser COAC es basa en la qualitat deguda a la formació: doncs bé, veient la destrossa del nostre paisatge i els edificis impresentables que s'han construït durant l'època de vaques grasses (quan el Coac posava en marxa la caixa registradora i no deia ni piu sobre les barbaritats), quin argument ens queda perquè no passi que amb qualsevol titulació o no pugui fer el que fins ara és la nostra feina?

En canvi, el col.legi és totalment impermeable amb la societat civil i les persones: la seva funció social està totalment oblidada (ai, l'habitatge social, l'urbanisme participatiu, escoltar on son els problemes de cohesió social i aportar, dins el tros que ens toca, solucions i investigació...) Encara hi ha companys, ben pocs, que a titol individual treballen amb aquests principis...

I ara que teniem un quaderns amb una forta càrrega en aquest sentit, va i se'l carreguen (es veu que hi havia massa crítiques al sistema establert...)

En canvi, tot s'ha de dir, la pàgina “accions coac” d'orientació i eines sobre el cte, i, en general, la web, em semblen magnífiques i exemplars sobre cap on s'hauria d'anar.

Per tant, per a mí, el Col.legi hauria de ser més petit, amb menys alts càrrecs i menys burocràcia, més lligat als problemes reals i menys a la estrellitis i l'esnobisme, més àgil, més flexible, més simpàtic, eliminant despeses supèrflues i

mantenint les necessàries i, en definitiva, més proper a la societat. Disculpes pel totxo

JB said, on Desembre 19th, 2008

Sumant les opinions de l'Oriol i l'Àgata surt el Col.legi que jo vull, i tan sols afegiria: Vull un COAC ACTIU, que lideri totes les propostes de debat en els grans temes que ens són propis, a tota escala: edifici, barri, ciutat i territori.

Vull un COAC SOCIAL, que aprofiti els medis de comunicació més a l'abast per fer-se present entre la població. Podriem començar per obrir un forum a internet, preguntant, p.e.: Quina ciutat vols? Així, fent de pont entre la ciutadania i l'administració, el COAC estaria treballant en favor del prestigi social de la professió d'arquitecte, que falta fa.

MAR GALLARDO DOMINGO said, on Desembre 19th, 2008

Quiero un Colegio que no despida a la gente que trabaja para nosotros, y que casualmente han demostrado su gran valía, dandonos un gran servicio, que hace unos años no teniamos, como visados rápidos y ayudandonos a resolver todas nuestras dudas burocráticas. Desde este verano han hechado a 50 personas y entiendo que se podian haber pactados pre-jubilacones, y prescindir de la gente con mentalidad de funcionarios que no ayudan a agilizar los temas, pero no a la gente activa y dispuesta a mejorar los servicios que pagamos entre todos. Me parece vergonzoso lo que se ha hecho, y que nadie se esté quejando!!!!!!! Las consecuencias las sufriremos nosotros.

En segundo lugar, y no menos importante, que las Agrupaciones no tengan peso en las decisiones de la Junta es

inadmisibile. Los miles de arquitectos que pertenecemos a sus diferentes agrupaciones, tenemos que poder exigir el poder defender nuestros intereses, que nunca irán en contra del colectivo generico, sino todo lo contrario, reforzará las calidades de todos.

Quiero un COAC transparente en su poder ejecutivo, y que me deje participar desde mi agrupación de AEPFC, es decir, no me quite las subvenciones,

apoyandose en la crisis, como cuando me despide a los trabajadores mas currentes y válidos.

Lo que se está haciendo, y permitimos que hagan, lo vamos a pagar muy caro en el 2.009. Si se han vuelto locos, por lo menos que se enteren, que siguen viviendo porque nosotros seguimos pagando las cuotas. Menos viajes a la China y mas pensar en las personas!!!!!!!!!!

Alvaro Batlle said, on Desembre 22nd, 2008

Se debe aprovechar la coyuntura para disolver el Colegio, vender sus activos y aportarlos a Cáritas.

Carles Sanjosé Bosch said, on Desembre 22nd, 2008

El col·legi ha de pensar que és una associació d'arquitectes, i no un peatge que hem de passar tots els arquitectes i la societat en general. Amb les noves lleis estatals aquest paper de peatge s'està acabant. Quan ja no sigui obligatori visar (que tot pot arribar...) el col·legi hauria d'estar preparat.

El col·legi ha de donar serveis en general, tant als arquitectes, a qui hauria de fer preus molt especials o gratuïts, com també a la societat en general. Aquests serveis a la societat han de ser rendibles, s'han de cobrar, d'aquesta manera els col·legiats no han de sostenir el COAC amb el pagament dels cursos i les quotes col·legials. (penseu en el CECAM: un laboratori de control creat pel col·legi d'aparelladors de Girona que suposa un ingrés substancial de diners...). Un exemple, perquè no es crea una ASEMAS del COAC? Quan ja no calgui visar, potser serà l'únic element que el COAC tindrà per retenir la seva presència i ajudar els arquitectes. Això sí que seria un bon servei!

El col·legi ha de pensar en tota l'arquitectura i tots els arquitectes. També ha de pensar en l'arquitectura d'excel·lència, i tant! Però no pot ser una plataforma de publicitat pels escollits millors arquitectes del país.

El col·legi ha de tenir el mínim de gent imprescindible per fer les funcions que vulgui fer. D'aquesta manera podrà ser rendible. Ara! la gent que s'hi quedi, ha de ser la bona, la treballadora, etc.

Amb aquestes 2 o 3 idees clares podem construir un COAC actual.

Manuel Abad said, on Desembre 22nd, 2008

El Col·legi existeix per a garantir un bon servei dels arquitectes a la societat. Ha de fer 3 coses, i per aquest ordre:

1. Sintonitzar amb la societat
2. Exigir qualitat als arquitectes
3. Ajudar en la pràctica de l'arquitectura

Oriol said, on Desembre 30th, 2008

És molt fàcil:

COL.LEGIACIÓ VOLUNTARIA JA!

ABOLICIÓ IMMEDIATA DEL VISAT

Joan LLusà said, on Gener 24th, 2009

Hola ,

D'entrada , la pregunta està mal formulada .Ha de ser ¿Quin COAC ens imposen des de Brusseles? i per tant ¿Qué tenim de fer per conservar la entitat Ciudadana i Cívica que hem estat fent ? .

La directiva europea , aprovada ja pel govern Zapatero el passat setembre, suprimeix el visat (per tant la font de

finançament;, les agrupacions,les activitats extraprofessionals,els baremos,el reglament de deontologia tal com és ara,les activitats culturals ...Transforma els col·legis en unes associacions com era abans de la guerra civil .Tot avalat per la Comissió Nacional del Tribunal de la Competència -podeu mirar la web- i per les denúncies que fa la societat , respecte de : baremos,visat sense garantia de qualitat per part dels Col·legis,activitats urbanístiques que han destruït el

paissatge, activitats paral·leles a la bombolla de l'edificació amb acord o silenci en front els promotors, taxacions exagerades sota la indicació dels bancs i caixes .

Ho tenim malament. Ara si volem seguir units tendriem d'anar un pas endavant del que ens obliga l'Administració, col·legiació voluntaria i suprimir el visat i fer un Col·legi de serveis com tenen els metges o fa el RACC .

O sigui fer que les empreses que es nutreixen del col·lectiu , paguin: ASEMAS, HNA, COOPERATIVA, CAIXA , trameses de propaganda,etc I a més fer convenis amb empreses oferint la massa d'arquitectes com possibles usuaris dels seus productes. Amb això i una col·lectiu unit que vengui la professionalitat , amb propaganda directa i protocols d'actuació sobre cada feina , podríem seguir.

Respecte dels companys que han dirigit o dirigeixen el COAC , penseu que MAI ningú els hi ha demanat o demanarà responsabilitats del que fan - p.e. Delegació a la Xina- , per tant tenim de ser tots els que ens hi posem o la professió i l'arquitectura perdrà el perfil .no podem delegar temes tant essencials La Directiva europea permet fer despatxos d'arquitectura dirigits per altres professions , sempre que un dels treballadors sigui arquitecte.

Arquitecte said, on Gener 29th, 2009

Jo el que EXIGEIXO és que el CoAC no m'obligui a fer servir programes determinats per a exercir la meva professió.

Intento explicar-me, sabíeu que:

- Si vols fer servir un sistema operatiu que no sigui Windows NO POTS FER SERVIR CAP DE LES

UTILITATS/PROGRAMES del CoAC? Si tens un Mac o fas servir gnu/linux, doncs et fots.

- Si fas servir Windows, però no tens l'Office de Microsoft instal·lat NO POTS GENERAR CAP FITXA DES DEL

DOCSVIS@T? Que jo sàpiga a la quota col·legial no hi va inclosa cap llicència del MS Office, però tot i que hi fos: a sant de què ha de decidir el col·legi quin programa he de fer servir per a editar els meus documents?

- Si fas servir un navegador que no sigui Internet Explorer, LES APLICACIONS EN LINIA PER A GENERAR NOUS PROJECTES, HONORARIS... NO FUNCIONEN!! Pels que no ho sàpiguen: l'Internet Explorer és la opció més insegura per a navegar. Doneu una ullada a això :

http://itmanagement.earthweb.com/secu/article.php/11076_3757531_2/Browser-Security-IE-vs-Safari-vs-Firefox.htm

o busqueu vosaltres mateixos per internet.

Si us obliguessin a posar una marca de fusteries per a visar els vostres projectes, us semblaria lògic o just? Doncs és exactament el mateix.

Jordi Vodevil said, on Febrer 17th, 2009

No entenc les vostres crítiques al COAC. Tenim un col.legi amb empena i imaginació: A partir del març, quan visem els molts encàrrecs que ens plouen a tots, haurem de pagar un 30 % més de drets de visat. (9% d'increment del mòdul + 21% de drets de visat). Què més voleu! Amb mesures com aquesta podrem mantenir la imprescindible tasca del col.legi, la seva junta, els assessors, les exposicions, la revista més plural del món cultural, la borsa de treball d'eficiència contrastada, una web on tot col.legiat pot expressar lliurement la seva opinió, etc. Em sembla que un col.lectiu tan benestant com el nostre, i més en aquest moment d'expansió del sector, es pot permetre tranquil·lament un 30, 40, ò 100% d'augment. El més important és impulsar el col.legi, els arquitectes també, però després.

Ana said, on Febrer 22nd, 2009

Col.legiada des de gener de 2007, no he fet altra cosa que veure com aquest organisme, el COAC, no només no ens facilita les coses si no que ens manté greument desinformat. El meu disgust és deu a la carta que, com la resta de col.legiats, vaig rebre dient que el cobrament habitual de gener corresponia a tot el primer semestre del 2009. això és totalment intolerable! A banda de que la informació va arribar quan ja s'havia efectuat el cobrament, entenc que no hi tenen

dret. No se'ns ha consultat i, a més, ens obliguen a pagar un servei abans d'utilitzar-lo tenint en compte que també podria donar-se el cas que algú volgués deixar de formar part del col·lectiu. Són èpoques de crisi el i el nostre col·legi, que hauria de fer-nos costat encara ens exprimeix més. Qui no s'ha adonat de que no arriba la revista Quaderns? I què em dieu de l'agenda? Es redueix el nombre de pàgines per estalviar, però el que NO S'HA REDUÏT SÓN LES NOSTRES DESPESSES, així doncs, per què paguem igual per un servei menor??? I a més, per què hem d'avançar els diners? Si el COAC no té diners, nosaltres encara menys!!!

Albert said, on Març 4th, 2009

Actualment el col·legi continua muntat en vertical: des de dalt decideixen què necessitem i ens faciliten (o no) les eines per fer la nostra feina. Si hi ha sort t'ajuden i si no et fots. És difícil fer-hi arribar cap proposta (i tampoc servei de res) i encara més difícil contactar amb altres arquitectes. Això és una mentalitat caducada, avui en dia funciona el treball en xarxa: el COAC hauria de facilitar el treball col·laboratiu entre arquitectes, fomentant l'intercanvi de coneixements per avançar més i millorar la qualitat. Mentre no desenvolupem eines per aprofitar la força dels 10.000 col·legiats continuarem cadascú "sol davant el perill".